

WVO-VERGUNNING

Datum 12 april 2007	Contactpersoon [redacted] [redacted]	Doorkiesnummer (030) 634 58 05
Uw brief d.d.	Uw kenmerk	Ons kenmerk 169122
Onderwerp Lozingsvergunning		Bijlage(n) 4

HOOFDSTUK 1. BESLUIT

[redacted] en hoogheemraden besluiten op aanvraag van Loonbedrijf Richard van der Tol, gevestigd aan de [redacted] te [redacted]

1. Vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) te verlenen voor het lozen van onderstaande afvalwaterstromen op het oppervlaktewater de Kromme Rijn:
 - Reinigingswater en verontreinigd regenwater afkomstig van de wasplaats en tankplaats voor voertuigen, machines en werktuigen.
 - Mogelijk verontreinigd regenwater afkomstig van het verharde buitenterrein.
 - Niet verontreinigd regenwater afkomstig van de daken.
2. Geen vergunning te verlenen voor het lozen van bestrijdingsmiddelen, slib en olieresten.
3. Aan de vergunning de voorschriften, genoemd in hoofdstuk 2, te verbinden ter bescherming van de kwaliteit van het oppervlaktewater.
4. De gewaarmerkte aanvraag, ingekomen op 2 mei 2006, onderdeel te laten uitmaken van de vergunning.

In bijlage I staan de afkortingen en begrippen die in deze vergunning voorkomen in alfabetische volgorde weergegeven.

HOOFDSTUK 2. VOORSCHRIFTEN

1 Afvalwaterstromen

- 1.1 Het te lozen afvalwater mag uitsluitend bestaan uit de in onderstaande tabel genoemde afvalwaterstromen.

Afvalwaterstroom	Omschrijving afvalwaterstroom	Zuiveringstechnische voorziening
A01	Reinigingswater en verontreinigd regenwater afkomstig van de wasplaats en tankplaats voor voertuigen, machines en werktuigen	geen
A02	Mogelijk verontreinigd regenwater afkomstig van het verharde buitenterrein	geen
A03	Niet verontreinigd regenwater afkomstig van de daken	geen

- 1.2 De afvalwaterstromen mogen uitsluitend worden geloosd via het lozingspunt, zoals vastgelegd in onderstaande tabel en in bijlage III.

Lozingspunt	Bestemming	Afvalwaterstroom
L01	Oppervlaktewater	A01, A02 en A03

2 Controle- en/of meetvoorziening

- 2.1 De bovengenoemde afvalwaterstromen passeren een voorziening op het meetpunt, zoals vastgelegd in onderstaande tabel. Deze voorziening is geschikt om afvalwater te bemonsteren (= controlevoorziening) of om de hoeveelheid afvalwater vast te stellen (= meetvoorziening).

Meetpunt	Omschrijving meetpunt	Controle- of meetvoorziening?	Afvalwaterstroom
M01	Controleput bij lozingspunt op oppervlaktewater	Controlevoorziening	A01, A02 en A03
M02	Controleput achter wasplaats	Controlevoorziening	A01
M03	Watermeter bij wasplaats	Meetvoorziening	

- 2.2 Een controlevoorziening heeft een diameter van tenminste 30 centimeter of is tenminste 30 bij 30 centimeter. In de voorziening blijft minimaal 20 centimeter water staan, waarbij de instroomzijde tenminste 10 centimeter hoger dient te liggen dan de uitstroomopening.
- 2.3 Andere controlevoorzieningen mag de vergunninghouder alleen gebruiken nadat het waterschap schriftelijk goedkeuring heeft gegeven.
- 2.4 Een controlevoorziening is altijd goed bereikbaar, toegankelijk en voldoet aan de algemene veiligheidsaspecten.

3 Lozingseisen

Het afvalwater voldoet op de in onderstaande tabel vermelde meetpunten aan de gestelde lozingseisen.

Meetpunt	Parameter	Lozingseis (concentratie/waarde in enig steekmonster)
M01 en M02	Onopgeloste bestanddelen	☒ 100 milligram/liter
	Minerale olie	☒ 20 milligram/liter
	Temperatuur	☒ 25 °C
	Zuurgraad	6.5 - 9

4 Meting, bemonstering en analyse

- 4.1 Als de vergunninghouder de lozingseisen uit het voorschrift 3 (in enig steekmonster) overschrijdt, zal het waterschap het noodzakelijk achten dat de vergunninghouder voor bemonstering en analyse van het te lozen afvalwater zorgt zoals vermeld in onderstaande tabel.

Meetpunt	Parameter	Frequentie	Minimale tijd tussen twee monsternames
M01 en M02	Onopgeloste bestanddelen	(2 keer per jaar)	5 maanden
	Minerale olie		
	Temperatuur		
	Zuurgraad		
M03	Debiet (hoeveelheid gebruikt water op de wasplaats)		

- 4.2 De bemonstering, conservering en analyse van afvalwatermonsters gebeuren volgens de methoden die vermeld zijn in bijlage IV.
- 4.3 Op schriftelijk verzoek van de vergunninghouder kan na schriftelijk verkregen toestemming van het waterschap een andere meet-, of bemonsteringsfrequentie, minder parameters of andere analyseresultaten worden toegepast. De andere analysemethode voldoet in ieder geval aan de in bijlage IV genoemde toetsingscriteria
- 4.4 De vergunninghouder rapporteert de resultaten van de in bovenstaande tabel genoemde analyses en metingen binnen een maand na monstername of meting aan het waterschap. De vergunninghouder dient de rapportage in, op een door het waterschap goedgekeurde wijze.

5 Overgangstermijn controle-/meetvoorziening en lozingseisen

- 5.1 Vergunninghouder zorgt binnen een jaar na de datum dat de vergunning onherroepelijk is geworden voor een controlevoorziening (meetpunt M02) en een meetvoorziening (meetpunt M03) zoals vermeld in voorschrift 2 van deze vergunning.

- 5.2 Vergunninghouder voldoet binnen een jaar na de datum dat de vergunning onherroepelijk is geworden op meetpunt M02 aan de gestelde lozingseisen zoals vermeld in voorschrift 3 van deze vergunning.
- 5.3 Vergunninghouder geeft tenminste 2 weken voorafgaand de plaatsing van de controlevoorziening en meetvoorziening zoals vermeld in voorschrift 5.1, in een overzichtelijke situatietekening de locatie van deze voorzieningen aan.

6 Melding gebruik stoffen en preparaten

Als vergunninghouder van plan is stoffen en preparaten te gaan gebruiken die in een lozing aanwezig kunnen zijn, meldt vergunninghouder dit 2 weken voordat de stoffen en preparaten worden toegepast.

7 Logboek

De vergunninghouder houdt een logboek bij en bewaart de gegevens in het logboek tenminste vijf jaar en zo nodig langer op aanwijzing van het waterschap. In dit logboek staan tenminste de volgende gegevens vermeld:

- de geloosde hoeveelheid afvalwater van de wasplaats op basis van de ingenomen hoeveelheid leidingwater per jaar, nadat de watermeter ten behoeve de wasplaats is geïnstalleerd;
- de data waarop slibresten en/of afgescheiden olie- en/of vetresten zijn afgevoerd en de afgevoerde hoeveelheden;
- eventuele bijzonderheden zoals incidenten en storingen die invloed kunnen hebben op de waterkwantiteit en/of waterkwaliteit.

8 Beheer en onderhoud

De controlevoorziening:

- functioneert doelmatig;
- verkeert in goede staat van onderhoud;
- wordt met zorg bediend door of namens de vergunninghouder.

9 Incidenten

- 9.1 De vergunninghouder brengt het waterschap onmiddellijk telefonisch op de hoogte van incidenten waarbij verontreinigde stoffen in het riool en/of het oppervlaktewater terecht (kunnen) komen. De vergunninghouder volgt de door het waterschap gegeven aanwijzingen stipt op.

9.2 Indien het waterschap het noodzakelijk acht, brengt de vergunninghouder schriftelijk een incidenten rapport uit. In dit rapport staan per incident tenminste:

- de oorzaak;
- de datum en het tijdstip waarop het plaatsvond;
- de tijdsduur;
- de gevolgen voor de waterkwantiteit en/of waterkwaliteit;
- de getroffen maatregelen;
- de voorgenomen maatregelen om herhaling te voorkomen.

10 Contactpersoon

De vergunninghouder wijst een of meer pers(o)on(en) aan waarmee het waterschap overleg kan voeren. De naam/namen van de betrokkene(n) deelt de vergunninghouder schriftelijk aan het waterschap mee. Dit gebeurt binnen een maand na de inwerkingtreding van de vergunning.

11 Kennisgeving overdracht vergunning

Een overdracht van de vergunning deelt de vergunninghouder binnen veertien dagen schriftelijk aan het waterschap mee. De vergunning is locatie gebonden. Dit betekent dat bij verplaatsing van de activiteiten de vergunninghouder een nieuwe vergunning aanvraagt.

HOOFDSTUK 3. OVERWEGINGEN

Aan de onderhavige vergunning zijn voorschriften verbonden, waaraan de volgende overwegingen ten grondslag liggen:

3.1 Lozingssituatie

Vergunninghouder houdt zich bezig met technische dienstverlening aan derden voor gemechaniseerd loonspuitwerk, landbouwloon- en grondverzetwerkzaamheden. Op het buitenterrein van de inrichting reinigt vergunninghouder met behulp van een hogedrukreiniger motorvoertuigen, landbouwmachines en –werktuigen en grondverzetmachines. Verder wordt er op het buitenterrein dieselolie getankt en carrosserie- en herstelwerkzaamheden uitgevoerd aan onder andere tractoren, kraan en schovel. Voor de directe lozing van bedrijfsafvalwater op het oppervlaktewater, afkomstig van deze activiteiten, is het bedrijf Wvo-vergunningplichtig.

Een beschrijving van de activiteiten staat in de aanvraag. Bij de activiteiten komen diverse afvalwaterstromen vrij. Hieronder volgt een korte omschrijving per afvalwaterstroom, waarbij de volgende zaken aan de orde komen:

- soort bedrijfsactiviteit
- lozing op oppervlaktewater (lozingspunt)
- soort verontreiniging

1. bedrijfsafvalwater

Het bedrijfsafvalwater bestaat uit afvalwater afkomstig van het wassen/schoonspuiten van de machines op het verharde buitenterrein, en mogelijk verontreinigd regenwater afkomstig van de tankplaats en het verharde terrein. Het afvalwater passeert geen zuiveringstechnische voorziening zoals een oliebenzine afscheider. Het bedrijfsafvalwater wordt rechtstreeks geloosd op “de Kromme Rijn” (lozingspunt L01).

In het bedrijfsafvalwater komt minerale olie voor afkomstig van het wassen/-schoonspuiten van de machines en/of door het morsen van olie bij de tankplaats en/of door afspoeling van olie en brandstof afkomstig van de op het terrein gestalde machines en motorvoertuigen en onopgeloste bestanddelen door afstroming van het verharde terrein.

Als gevolg van storingen, ongewone voorvallen en schoonmaak- en herstelwerkzaamheden kan eveneens minerale olie (motorbrandstoffen en motorolie) in het bedrijfsafvalwater terecht komen.

Het regenwater van de daken van de bedrijfsgebouwen is niet verontreinigd. Daarom zijn er in deze vergunning geen lozingseisen voor opgenomen. Het niet verontreinigd regenwater wordt samen met het (mogelijk) verontreinigd regenwater van het verharde terrein en het reinigingswater van de wasplaats op de Kromme Rijn geloosd.

Wasplaats

Bij het wassen/ schoonspuiten van de machines worden geen reinigingsmiddelen gebruikt. Afvalwater dat afkomstig is van het wassen of uitwendig reinigen van voertuigen, werktuigen of apparaten die bestemd zijn voor het gebruiken van bestrijdingsmiddelen of meststoffen, mag niet geloosd worden. Werktuigen voor het uitrijden en transporteren van mest(stoffen) worden schoongespoten op het weiland.

2. huishoudelijk afvalwater

Het huishoudelijk afvalwater afkomstig van de aanwezige kantine wordt in de bodem geloosd. Lozingen van huishoudelijk afvalwater van bedrijfsgebouwen en/of bedrijfswoningen in de bodem vallen onder de Wet Bodembescherming. Hiervoor is de gemeente het bevoegde gezag.

3.2 Melding gebruik stoffen en preparaten

Als de vergunninghouder van plan is stoffen en preparaten toe te voegen aan bijvoorbeeld het reinigingswater die in het te lozen afvalwater aanwezig kunnen zijn, meldt de vergunninghouder dit 2 weken vooraf aan het waterschap. Het waterschap laat vergunninghouder weten of deze stoffen moeten worden beoordeeld op grond van de Algemene Beoordelings Methodiek (ABM) voor stoffen en preparaten.

3.3 Beleid

Bij het verlenen van deze vergunning is rekening gehouden met het volgende beleid.

- Het Indicatief Meerjarenprogramma Water 1985-1989 (IMP-Water): Hierin zijn de hoofduitgangspunten van het emissiebeleid voor water aangegeven. De uitgangspunten van het emissiebeleid die de basis vormen voor de Wvo-vergunningverlening zijn: vermindering van de verontreiniging en het standstill-beginsel.
- De vierde Nota waterhuishouding (NW4): Het Nederlandse beleid voor het waterbeheer voor de periode 1998-2006 is hierin verwoord. In de NW4 is aangegeven dat de hoofduitgangspunten van het emissiebeleid voor water uit het IMP-Water ook voor de langere termijn van groot belang blijven.
- Het handboek Wvo-vergunningverlening (CIW/CUWVO; herziene versie: mei 1999): Voor een beschrijving van de hoofduitgangspunten van het emissiebeleid verwijst de NW4 hiernaar. In bijlage II van deze vergunning staat een korte beschrijving van de uitgangspunten.
- CIW/CUWVO-rapport Afvalwaterproblematiek van landbouwbedrijven: Aangezien de vergunninghouder zich bezighoudt met uitvoering van technische dienstverlening aan derden voor gemechaniseerd loonwerk is dit CIW/CUWVO-rapport van toepassing. Hierin is het landelijk emissiebeleid voor deze activiteiten verwoord.
- Het Waterbeheersplan Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden (2003-2007). Hierin staat het beleid van het waterschap.
- Het Lozingenbesluit open teelt en veehouderij; Lozingen vanuit landbouwloonbedrijven vallen niet onder het Lozingenbesluit. Aangezien bij landbouwloonbedrijven wel soortgelijke activiteiten uit worden gevoerd, is in deze vergunning wel rekening gehouden met het Lozingenbesluit.
- Het Besluit landbouw milieubeheer: Dit Besluit is van 13 juli 2006.

3.4 Beoordeling van de lozing

De lozing is getoetst aan het bestaande beleid, zoals hierboven aangegeven en aan de hoofduitgangspunten van het Nederlands beleid in bijlage II van deze vergunning.

Hieronder volgt de toetsing.

1 Toetsing aan de emissieaanpak

Stoffen

In het te lozen afvalwater kan minerale olie voorkomen.

De stofspectifieke emissieaanpak is hierop van toepassing. Voor deze stof geldt daarom dat vergunninghouder de emissie minimaliseert door toepassing van de beste uitvoerbare technieken. Uiteraard is het zo dat vergunninghouder zich zoveel mogelijk inspant om de emissies te beperken en de milieubelasting daarvan verder terug te dringen door het toepassen van een algemene emissieaanpak (zie bijlage II). Dit betekent dat de vergunninghouder er zoveel mogelijk voor zorgt dat deze stoffen helemaal niet in het afvalwater terechtkomen door het treffen van preventieve maatregelen of door hergebruik. Een voorbeeld van zo'n preventieve maatregel is het schoonhouden van het terrein.

Toetsing aan de stand der techniek

De lozing is getoetst aan de emissieaanpak. Uit deze toetsing is gebleken dat de maatregelen om de lozing te beperken niet geheel voldoen aan de stand der techniek. Wel is het mogelijk dat

vergunninghouder door het toepassen van voldoende preventieve maatregelen dezelfde lozingseisen behaalt indien de gewenste voorzieningen (lees stand der techniek heeft geïmplementeerd) waren geplaatst. Daarom zal vergunninghouder moeten voldoen aan de daarmee corresponderende eisen.

De lozingen/activiteiten zullen dan ook niet leiden tot onaanvaardbare verontreiniging van het oppervlaktewater mits de vergunninghouder zich houdt aan:

- de in de aanvraag beschreven wijze van lozing/uitvoering van activiteiten;
- de aan deze vergunning verbonden voorschriften.

Vergunninghouder voorkomt dat het regenwater dat op het verharde terrein terechtkomt en afstroomt naar het oppervlaktewater, verontreinigd raakt. Als de vergunninghouder preventieve maatregelen treft, zoals afdekken of binnenzetten van machines wordt verontreiniging van het regenwater van het verhard terrein grotendeels voorkomen. Als de vergunninghouder daarnaast gemorste stoffen opruimt en het terrein schoonhoudt, is het regenwater dat van het terrein afstroomt niet verontreinigd.

De in deze vergunning opgenomen lozingseisen zijn gebaseerd op ervaringen bij gelijksoortige bedrijven. Bij deze bedrijven bleken de gestelde lozingseisen haalbaar te zijn, als er voldaan wordt aan de stand der techniek. Als de lozingseisen niet gehaald worden, zal de vergunninghouder aanvullende maatregelen moeten treffen zoals het installeren van een zuiveringstechnische voorziening.

2. Toetsing aan de waterkwaliteitsaanpak

Het afvalwater bevat ook relatief onschadelijke parameters (stoffen), die van nature in het oppervlaktewater voorkomen en een geringe mate van toxiciteit vertonen. Het gaat hier om de volgende parameters (stoffen):

- warmte
- onopgeloste bestanddelen
- zuurgraad

Voor deze parameters (stoffen) geldt de waterkwaliteitsaanpak. Uitgangspunt hiervoor is dat vergunninghouder maatregelen treft om de lozing van deze parameters (stoffen) te beperken voor zover dit nodig is voor geldende milieukwaliteitsnormen van het ontvangende oppervlaktewater.

Temperatuur

Wanneer het oppervlaktewater teveel opwarmt, kan dit negatieve gevolgen met zich meebrengen voor het aquatisch (zoetwater)milieu. Het te lozen bedrijfsafvalwater mag daarom niet warmer zijn dan 25 graden Celsius. Dit is verwoord in een lozingseis.

Onopgeloste bestanddelen

In deze vergunning is een lozingseis opgenomen voor onopgeloste bestanddelen. Deze bestanddelen kunnen namelijk tot vertroebeling leiden van het oppervlaktewater waarop wordt geloosd. Bovendien binden veel verontreinigingen zich aan deze deeltjes.

Zuurgraad

Een te hoge of te lage zuurgraad is schadelijk voor het aquatisch (zoetwater)milieu.

3 Toetsing aan de immissie-aanpak

Indien de (lokale) milieukwaliteitsnormen (= waterkwaliteitsdoelstellingen) ondanks de toepassing van de beste beschikbare technieken niet worden gehaald, dan dienen er aanvullende maatregelen te worden opgenomen. De waterkwaliteitsdoelstelling waar het effect van de lozing aan getoetst moet worden zijn opgenomen in de "regeling milieukwaliteitseisen gevaarlijke stoffen oppervlaktewater". Dit is een ministeriële regeling met waterkwaliteitsdoelstellingen voor alle 4 stroomgebieden in Nederland.

Voor de lozing naar oppervlaktewater is de immissietoets uitgewerkt in het CIW-rapport "Emissie-immissie, prioritering van bronnen en de immissietoets ". Met de immissietoets wordt nagegaan of de restlozing leidt tot onaanvaardbare concentraties in het watersysteem, nadat de beste beschikbare technieken, beste bestaande en/of best uitvoerbare technieken zijn toegepast om de emissie te reduceren. Daarnaast geldt voor nieuwe lozingen dat de immissietoets gebruikt moet worden voor de toets aan het stand-still-beginsel. Aanvullende eisen kunnen alleen worden voorgeschreven als het maximaal toelaatbare risiconiveau (MTR) wordt overschreden.

Er is geen MTR voor olie. Bij een eis van 20 mg/l zijn er geen problemen te verwachten met de kwaliteit van het oppervlaktewater.

Nemen van (preventieve) maatregelen:

- Om het afvalwater op de meetpunten M01 en M02 te kunnen bemonsteren, is het noodzakelijk dat er controlevoorzieningen worden geplaatst.
- Om voor de wasplaats de gebruikte hoeveelheid leidingwater te kunnen bepalen, is het noodzakelijk om een watermeter te plaatsen (M03).

Bovengenoemde maatregelen zijn in voorschriften vastgelegd.

Wet milieubeheer

In de Wet milieubeheer zijn een aantal voorwaarden voor loonwerkbedrijven opgenomen. De meeste loonwerkbedrijven vallen onder een Algemene maatregel van bestuur (AMvB). Afhankelijk van de werkzaamheden bij het bedrijf is het Besluit akkerbouwbedrijven milieubeheer, het Besluit inrichtingen voor motorvoertuigen milieubeheer of het Besluit landbouw milieubeheer van toepassing. In de uitgangspunten van deze besluiten is daarnaast aangegeven wanneer een inrichting niet onder de werking van een Algemene maatregel van bestuur (AMvB) valt en wanneer voor een zodanige inrichting een vergunning in het kader van de Wet milieubeheer aangevraagd en verleend dient te worden. In de voorschriften van genoemde besluiten of de vergunning zijn algemene regels en voorschriften ter bescherming van het milieu opgenomen. Er zijn voorschriften opgenomen die voorschrijven dat de werkzaamheden omtrent aanmaken en opslag van de bestrijdingsmiddelen boven vloeistofdichte voorzieningen uitgevoerd moeten worden. Daarnaast moeten werkzaamheden in de bedrijfsruimten die met oliën en onderhoud van machines te maken hebben ook boven een vloeistofdichte of vloeistofkerende voorziening uitgevoerd worden. Verder wordt dikwijls een zuiveringstechnische voorziening bij de tankplaats en wasplaats voorgeschreven (inclusief onderhoud hiervan) die ervoor zorgen dat verontreiniging van het oppervlaktewater beperkt blijft. De vloeistofdichte en/of vloeistofkerende voorzieningen mogen geen schrobputjes bevatten. Daarnaast zijn aparte voorschriften voor de opslag en werkzaamheden met meststoffen voorgeschreven die ervoor zorgen dat deze stoffen niet in enig afvalwater terecht kunnen komen. De opslag en afvoer van de afvalstoffen is zodanig vastgesteld in voorschriften dat verontreinigd afvalwater afkomstig van de bedrijfsruimten en opslagplaatsen van meststoffen, gevaarlijke stoffen en bestrijdingsmiddelen niet in oppervlaktewater terecht kunnen komen. De maatregelen uit betreffende AMvB's en/ of vergunning bieden indirect ook bescherming voor het oppervlaktewater.

3.5 Voldoen aan meet- en bemonsteringsverplichting

Voor het lozen van de afvalwaterstroom is in deze vergunning een meet- en bemonsteringsverplichting opgenomen van twee maal per jaar bij een structurele overschrijding van de opgelegde lozingseisen. Als uit de meet- en analyseresultaten van de bemonsteringen, uitgevoerd door het waterschap blijkt dat de lozingseisen worden overschreden zal de vergunninghouder overeenkomstig voorschrift 4.1. het afvalwater bij de meetpunten M01 en M02 moeten gaan bemonsteren.

3.6 Overgangstermijn controle-/meetvoorziening en lozingeisen

De huidige wasplaats voldoet niet aan de eisen van de Wm. Het waterschap verwacht dat het bedrijf binnenkort maatregelen neemt om aan de eisen van de Wm te voldoen. Om die reden is voorschrift 5 in deze vergunning opgenomen. Dit voorschrift verplicht vergunninghouder binnen 1 jaar na de inwerkingtreding van deze vergunning een controlevoorziening (M02) en meetvoorziening (M03) te plaatsen, tenzij de lozing van het afvalwater (A01) op oppervlaktewater wordt beëindigd. Bij lozing op het gemeentelijk rioolstelsel wordt deze afvalwaterstroom geregeld in eerder genoemd Besluit landbouw milieubeheer.

Als de lozing op oppervlaktewater niet wordt beëindigd meet vergunninghouder op meetpunt M03 de hoeveelheid leidingwater die wordt gebruikt en geloosd. Tevens voldoet het afvalwater van de wasplaats op meetpunt M02 aan de in voorschrift 3 gestelde lozingeisen.

3.7 Bijhouden van logboek

In de inrichting ontstaan vaste, vloeibare en slibachtige afvalstoffen. Deze stoffen voert de vergunninghouder periodiek af. Voor de bescherming van de kwaliteit van het oppervlaktewater is het noodzakelijk dat het waterschap inzicht heeft dat deze afvalstoffen daadwerkelijk extern worden afgevoerd en niet worden geloosd.

Ook is het belangrijk dat ook eventuele bijzonderheden zoals incidenten en storingen worden geregistreerd. Hierdoor is het mogelijk om de oorzaak van een afwijking in de waterkwantiteit en/of waterkwaliteit te achterhalen. Daar waar deze registratie al plaatsvindt in het kader van de Wm-vergunning kan hierbij zo veel mogelijk worden aangesloten om de administratieve lasten te beperken.

3.8 Omgaan met incidenten

Een incident is een onvoorziene of onbedoelde lozing waarbij een te grote hoeveelheid afvalwater vrijkomt en/of het afvalwater te veel verontreinigd is. Er is ook sprake van een incidentele lozing als er onvoorzien of onbedoeld een hoeveelheid (vloeï)stof in het oppervlaktewater of in het riool komt. Deze incidentele lozingen kunnen een negatieve invloed hebben op de kwaliteit van het oppervlaktewater. Een dergelijke lozing is daarom ontoelaatbaar en de vergunninghouder zal die lozing zo snel mogelijk beëindigen. Door direct maatregelen te nemen wordt de schade beperkt. Om herhaling van een incident te voorkomen treft de vergunninghouder indien nodig nog andere (preventieve) maatregelen.

3.9 Wijzigingen

Veranderingen in de inrichting kunnen gevolgen hebben voor de lozing. Als de situatie door de verandering niet meer in overeenstemming is met de vergunning kan in sommige gevallen volstaan worden met een melding (artikel 8.19 Wet Milieubeheer (Wm)). In andere gevallen is het nodig om een nieuwe vergunning aan te vragen of de vergunning ambtshalve te wijzigen. Dit is afhankelijk van de gevolgen voor de lozing.

Als de lozing op oppervlaktewater wordt beëindigd is de situatie door deze verandering niet meer in overeenstemming met de vergunning. In dit geval kan worden volstaan met een melding (artikel 8.19 Wet Milieubeheer (Wm)).

3.10 Slotoverweging

Gezien het belang van het bedrijf om afvalwater te kunnen lozen en gezien de te verwachten aard en omvang van het te lozen afvalwater in relatie tot die van het ontvangende oppervlaktewater worden deze lozingen onder voorschriften aanvaardbaar geacht en bestaan er geen overwegende bezwaren tegen het verlenen van de gevraagde vergunning.

HOOFDSTUK 4. AANVRAAG

De vergunning is gebaseerd op onderstaande aanvraag van Loonbedrijf Richard van der Tol:

- ingekomen op 2 mei 2006 onder nummer 150101;
- om vergunning te verlenen voor het lozen van (bedrijfs)afvalwater. De kwantiteit en de kwaliteit van de afvalwaterstromen zijn beschreven in de aanvraag;
- voor de locatie met kadastrale gemeente Bunnik, sectie A en nummer 5239.

De reden van de aanvraag is lozing op het oppervlaktewater.

Bij het opstellen van de vergunning heeft geen vooroverleg plaatsgevonden.

HOOFDSTUK 5. BEHANDELING

De aanvraag voldoet aan de "Verordening tot vaststelling verstrekking gegevens ten behoeve van vergunningverlening op grond van de Wvo" vastgesteld op 18 juni 2003.

De gevolgde procedure is die van de afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht en van afdeling 13.2 van de Wet milieubeheer.

Loonbedrijf Richard van der Tol is vergunningplichtig vanwege:

- artikel 1, eerste lid van de Wvo

Coördinatie Wet milieubeheer (Wm) vindt niet plaats.

HOOFDSTUK 6. ZIENSWIJZE

Tegen de aanvraag en de ontwerpvergunning is op 14 februari 2007 bij ons een zienswijze ingediend. Deze zienswijze met datum 12 februari 2007 inzake advies 2006108, ons nummer 165127, is ingediend door BBS ADVOCATEN te Utrecht. [REDACTED] verzoekt in deze zienswijze tevens de (persoons-)gegevens van diens cliënte niet bekend te maken.

Op grond van artikel 3:11, tweede lid van de Algemene wet bestuursrecht, hebben wij besloten dit verzoek te honoreren en de (persoons-)gegevens van cliënte niet openbaar te maken.

INHOUD ZIENSWIJZE:

Ad 1:

In de zienswijze wordt vermeld dat de aanvrager geen juridische eigenaar is van de locatie waarop de onderneming is gevestigd. Bovendien zijn op deze locatie diverse opstallen aanwezig die gebruikt worden in het kader van de bedrijfsvoering van aanvrager. Deze opstallen voldoen niet aan de noodzakelijke veiligheids- en milieu eisen en zijn in strijd met vigerende bouwverordeningen. Voorts wordt gemeld dat aanvrager voor de genoemde opstallen niet beschikt over de vereiste bouwvergunningen en vermoedelijk ook niet over alle noodzakelijke milieuvergunningen.

Ad 2:

Daarnaast geeft bezwaarde aan dat het woonhuis, dat overigens geen deel uitmaakt van de inrichting, loost op de gemeentelijke riolering, maar dat de bedrijfskantine loost in de bodem. Cliënte heeft belang bij een onvervuilde bodem en dus bij het op zorgvuldige wijze lozen van het afvalwater. Aanvrager heeft geen (adequate) maatregelen getroffen om vervuiling van de ondergrond tegen te gaan (eisen uit onder andere de Wet milieubeheer) als gevolg waarvan een deel van de lozing buiten de voorgestelde afvoer installatie zal kunnen/gaan plaatsvinden. Een en ander zal invloed (kunnen) hebben op de totale vervuiling van het oppervlakte water.

Ad 3:

Vervolgens merkt bezwaarde op dat ten aanzien van een deel van de schoonmaakwerkzaamheden wordt vermeld dat mestwagens en injecteurs op het weiland worden schoongespoten. [REDACTED] wil graag duidelijkheid hebben over welk weiland wordt bedoeld. Is dat het weiland dat direct grenst aan de inrichting of een weiland waar werkzaamheden hebben plaatsgevonden. De beantwoording hiervan is van belang omdat in het eerste geval er een (indirecte) lozing op het oppervlakte water zal plaatsvinden.

[REDACTED] wil in dit verband graag vernemen welke overige maatregelen zullen (moeten) worden getroffen.

Ad 4:

Tot slot vindt bezwaarde het belangrijk dat inzicht wordt verkregen in de feitelijke situatie door middel van het (door aanvrager en/of de waterkwaliteitsbeheerder) meten, bemonsteren en analyseren van verschillende (voor het emissiebeheer) relevante parameters in het afvalwater van het desbetreffende bedrijf, alvorens tot verlening van de vergunning wordt overgegaan.

REACTIE WATERSCHAP:

Ad 1:

Ten aanzien van dit onderdeel merkt het waterschap op dat -wat hiervan ook zij- dit geen punt is dat geregeld kan worden in een publiekrechtelijk te verlenen vergunning. De eigendomskwestie is een zaak die betrokkenen in een civielrechtelijke procedure dienen aan te kaarten.

Ook de melding dat aanvrager niet over de benodigde vergunningen zou beschikken, is niet relevant in het afwegingskader van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren.

Ad 2:

Ten aanzien van dit onderdeel merkt het waterschap op dat de vergunning wordt aangevraagd voor het lozen van bedrijfsafvalwater op het oppervlaktewater de Kromme Rijn. De lozing van het huishoudelijk afvalwater afkomstig van de aanwezige kantine vindt plaats in de bodem. Dergelijke lozingen vallen onder de werkingssfeer van de Wet Bodembescherming, waarvoor de gemeente het bevoegde gezag is.

Op dit punt is het waterschap derhalve niet bevoegd.

Ad 3:

Ten aanzien van dit onderdeel merkt het waterschap op dat op grond van de aanvraag niet bekend is op welk weiland mestwagens en injecteurs worden schoongemaakt. Ook is er geen vergunning aangevraagd voor lozen van schoonmaakwater vanaf een weiland op oppervlaktewater en daarom voor deze vergunning ook niet van belang.

Overigens is het op grond van Lozingenbesluit open teelt en veehouderij toegestaan (artikel 7. lid 5) voertuigen, werktuigen of apparaten op een onverharde oppervlak te wassen of uitwendig te reinigen als er rekening wordt gehouden met een zodanige afstand van het oppervlaktewater dat er geen lozing plaatsvindt. Deze afstand bedraagt tenminste 5 meter tussen een voertuig, werktuig of apparaat en de insteek van het oppervlaktewater.

Ad 4:

Ten aanzien van dit onderdeel merkt het waterschap op dat deze heeft besloten dat als uit de meet- en analysesresultaten van de bemonsteringen, uitgevoerd door het waterschap, blijkt dat de lozingseisen worden overschreden de vergunninghouder overeenkomstig voorschrift 4.1. het afvalwater bij de meetpunten M01 en M02 zal moeten bemonsteren.

Het waterschap vindt het feitelijk inzicht door meten, bemonsteren en analyseren van verschillende (voor het emissiebeheer) relevante parameters in het afvalwater niet in belang van bezwaarde, maar meer in belang van het waterschap zelf die verantwoordelijk is voor de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater.

Over het afvalwater van deze categorie bedrijven is gezien de ervaring van het waterschap alsmede op basis van landelijke ervaringsgegevens met vergelijkbare bedrijven genoegzaam bekend. De voorschriften in de vergunning die voor het onderhavige bedrijf zijn opgenomen zijn in lijn met de voorschriften die zijn opgenomen voor andere (landbouw)loonbedrijven. Ook om deze reden behoeft dus de kwaliteit van het afvalwater niet van te voren te worden vastgesteld.

Gelet op het vorenstaande, geeft de ingekomen zienswijze ons geen aanleiding om de ontwerpvergunning aan te passen.

HOOFDSTUK 7. AFSCRIFTEN

Afschriften van dit besluit zijn verzonden aan:

1. Burgemeester en Wethouders van de gemeente Bunnik, [redacted], Postbus 5, [redacted] Bunnik;
2. Burgemeester en Wethouders van de gemeente Bunnik, afdeling IFBZ-A, [redacted], Postbus 5, [redacted] Bunnik;
3. Gemeente Bunnik, [redacted], Postbus 5, [redacted] Bunnik;
4. Hoofdingenieur-directeur van het RIZA, Postbus 17, [redacted] Lelystad;
5. BBS Advocaten, [redacted], Postbus 2794, [redacted] Utrecht.

[redacted] en hoogheemraden,
namens hen,

[redacted],
hoofd afdeling Vergunningverlening en handhaving.

BEROEP

Er staat beroep open bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, ingevolge artikel 20.10 van de Wet milieubeheer, voor:

- degene die een zienswijze hebben ingediend tegen de ontwerp-vergunning
- belanghebbenden aan wie redelijkerwijs niet kan worden verweten geen zienswijzen te hebben ingebracht tegen de ontwerp-vergunning.

Het beroepschrift wordt gezonden aan de Raad van State, Afdeling Bestuursrechtspraak, Postbus 20019, [redacted] 's-Gravenhage. Voor de indiening van een beroepschrift is griffierecht verschuldigd van € 143,= voor een natuurlijke persoon of € 285,= voor een rechtspersoon (te storten op girorekeningnummer 507590 ten name van de secretaris van de Raad van State). Als de beroepszaak voor de indiener van het beroepschrift gunstig afloopt, wordt dit bedrag teruggestort. Wie niet in staat is dit bedrag te betalen, kan bij de gemeente een verklaring van de burgemeester daarover vragen (bij het beroepschrift voegen).

Indien beroep is ingesteld kan ook een voorlopige voorziening worden gevraagd, als er tijdelijke maatregelen nodig zijn waarmee niet tot de uitspraak op het beroepschrift kan worden gewacht. Het verzoek wordt gedaan bij de voorzitter van de Afdeling Bestuursrechtspraak. Daarbij is hetzelfde griffierecht opnieuw verschuldigd.

Bijlage II Hoofduitgangspunten van het Nederlandse beleid

Het Nederlandse beleid voor het waterbeheer voor de periode 1998-2006 is verwoord in de vierde Nota waterhuishouding (NW4). Hierin is aangegeven dat de hoofduitgangspunten van het emissiebeleid voor water uit het Indicatief Meerjarenprogramma Water 1985-1989 (IMP-Water) ook voor de langere termijn van groot belang blijven. De uitgangspunten van het emissiebeleid die de basis vormen voor de WVO-vergunningverlening zijn: vermindering van de verontreiniging en het stand-still- beginsel. Voor een beschrijving van deze uitgangspunten verwijst de NW4 naar het handboek WVO-vergunningverlening (CUWVO/CIW; herziene versie: mei 1999). Hieronder staat een korte beschrijving van de hoofduitgangspunten.

1. Vermindering van de verontreiniging

Dit houdt in dat verontreiniging - ongeacht de stofsoort - zoveel mogelijk wordt beperkt (voorzorgprincipe). Hierbij wordt onderscheid gemaakt in een algemene aanpak en een stofspecifieke aanpak.

1.1. Algemene aanpak

Hierbij staat de ketenbenadering, waarbij het product van grondstof tot afvalstadium wordt beoordeeld, centraal. Dit houdt in dat proceskeuze en interne bedrijfsvoering zoveel mogelijk zijn afgestemd op het beperken van emissies. De aanpak bestaat uit een aantal stappen die achtereenvolgens worden genomen:

- *Preventie*: Voorkomen van verontreiniging
- *Hergebruik*: Kringloopsluiting en opwerking voor hergebruik
- *Verwijdering*: Zuivering van afvalwater

Brongerichte maatregelen hebben de voorkeur boven zuiveringstechnische maatregelen.

1.2. Stofspecifieke aanpak

- *Implementatie van Esbjerg/Ospar-afspraken*: Het op termijn (2020) beëindigen van de lozing van gevaarlijke stoffen
- *Emissieaanpak*: Deze houdt in dat onafhankelijk van de te bereiken milieukwaliteitsnormen een inspanning moet worden geleverd om verontreiniging van het oppervlaktewater te voorkomen. Voor zwarte-lijststoffen bestaat de emissieaanpak uit toepassing van de beste bestaande technieken; voor overige stoffen die qua eigenschappen relatief schadelijk zijn, is een saneringsinspanning vereist volgens de best uitvoerbare technieken. De IPPC-richtlijn schrijft voor dat emissiegrenswaarden in de vergunning zijn gebaseerd op beste beschikbare technieken (Best Available Techniques (BAT) zie bijlage 1). In de definitie van BAT is een redelijkheids criterium opgenomen. Naarmate de milieuschadelijkheid van stoffen toeneemt, zal ook de noodzaak tot beperken van emissies toenemen. De definities van best uitvoerbare en beste bestaande technieken zijn in feite uitwerkingen van een dergelijk redelijkheids criterium. Daarom kan geconcludeerd worden dat BAT de begrippen "best uitvoerbare technieken" en "beste bestaande technieken" omvat.
- *Waterkwaliteitsaanpak*: Deze aanpak geldt voor relatief onschadelijke, van nature in het oppervlaktewater voorkomende stoffen met een geringe mate van toxiciteit. Hierbij geldt dat de mate waarin maatregelen ter beperking van de lozingen moeten worden genomen primair afhankelijk is van de voor het ontvangende oppervlaktewater geldende milieukwaliteitsnormen. Ook de bescherming van de doelmatige werking van de zuiveringstechnische werken wordt hierbij in beschouwing genomen.
- *Immissietoets*: Als ondanks het toepassen van best uitvoerbare technieken / beste bestaande technieken / beste beschikbare technieken de geldende milieukwaliteitsnormen niet worden bereikt dan kunnen verdergaande maatregelen worden geëist. Hierbij is het maximaal toelaatbaar risiconiveau (MTR) het kwaliteitsniveau dat op korte termijn minimaal moet worden gehaald.
- *Integrale afweging*: Bij de afweging van maatregelen ter beperking van de emissies naar water wordt gekeken naar het rendement op langere termijn, de effecten op andere milieucompartimenten dan water en de effecten op het duurzame gebruik van grondstoffen.

- *Prioritering*: Prioriteit wordt op basis van risicobeoordeling gegeven aan de beperking van de

emissies van stoffen waarvan de overschrijding van het MTR en de effecten het grootst zijn. Aanvullende eisen en verdere prioritering om op termijn de streefwaarde te halen, vindt gebiedgericht per watersysteem plaats, afgestemd op de functies van de watersystemen.

2. Het standstill-principe

Binnen het stand-still beginsel wordt onderscheid gemaakt tussen zwarte lijststoffen en de overige stoffen. Voor de zwarte lijststoffen houdt het beginsel in dat de emissies in een beheersgebied niet mogen toenemen. Voor de overige verontreinigingen geldt dat de waterkwaliteit niet significant mag verslechteren.

Op grond van het stand-still beginsel kunnen aanvullende eisen noodzakelijk zijn.

Bijlage III Schematische rioleringstekening van de meet- en/of lozingspunten

Bijlage IV Bemonstering, conservering en analyse

De in de vergunning genoemde bemonstering, conservering en analyses worden uitgevoerd volgens onderstaande (analyse-)methoden.

Parameter	Methode
Monsterneming	NEN 6600-1 (uitgave 2002)
Conservering van watermonsters	NEN-EN-ISO 5667-3 (uitgave 2004)
Minerale olie	NEN-EN-ISO 9377-2 (uitgave 2000)
Onopgeloste bestanddelen	NEN 6621 (uitgave 1988)
Temperatuur	NEN 3235
Zuurgraad	NPR 6616 (uitgave 1982)

In deze bijlage wordt verwezen naar (analyse-)methoden die worden beheerd en gepubliceerd door NEN. De publicatie van de (analyse-)methode wordt aangekondigd in de Nederlandse Staatscourant. Een wijziging van een (analyse-)methode wordt van kracht op 1 januari van het jaar volgende op dat waarin de bekendmaking van de wijziging in de Nederlandse Staatscourant heeft plaatsgevonden. Vanaf de publicatiedatum tot 1 januari van het jaar nadat de norm van kracht is geworden mogen zowel de oude als de nieuwe analysemethode toegepast worden. Vanaf 1 januari van het jaar nadat de norm van kracht is geworden moet de nieuwe analysemethode gebruikt worden. Op de website van NEN (www.nen.nl) staan altijd de meest recente normen.

Indien de vergunninghouder een andere analysemethode wil toepassen dan de hierboven genoemde analysemethoden, voldoet deze in ieder geval aan de volgende toetsingscriteria:

- de alternatieve methode heeft betrekking op dezelfde matrix (afvalwater);
- de alternatieve methode is gevalideerd en de bepalingsgrenzen zijn lager dan de in de vergunning voorgeschreven lozingseis (indien mogelijk minder dan 10% van de in de vergunning voorgeschreven lozingseis);
- de prestatiekenmerken (onder meer juistheid, precisie, onzekerheid, gevoeligheid) zijn tenminste gelijkwaardig aan de statistische gegevens van de voorgeschreven analysemethode.

Toelichting grondslagen

In dit document kunt u secties vinden die onleesbaar zijn gemaakt. Deze informatie is achterwege gelaten op basis van de Wet open overheid (Woo). De letter die hierbij is vermeld correspondeert met de bijbehorende grondslag in onderstaand overzicht.

J Art. 5.1 lid 2 sub e

Het belang van de openbaarmaking van deze informatie weegt niet op tegen het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen